

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan zvečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstrijsko-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanja na dom računa se po 10 kr. za mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kakor poština znaša.

Za oznanila plačuje se od četiristopne petit-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr. če se trikrat ali večkrat tiska.

Dopisi naj se izvolé frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. Uredništvo in upravnništvo je v Rudolfa Kirbiša hiši, „Gledališka stolba“.

Upravnistvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

V Ljubljani 21. aprila.

Pod naslovom „Nagajivec Cankov“ priobčil je včerajšnji „Slovenec“ članek, v katerem naznanja, da je Giers dobil krasne piruhe, kajti car podelil mu je „veliki križ reda sv. Vladimirja s prijaznim lastnoročnim pismom, v katerem poudarja svojo zadovoljnost z njegovo zunanjo politiko.“

Ne bomo se spodtikali nad tem, kaj in kako klerikalni naš kolega o nagajivci Cankovu misli, ker je vsakemu svobodno subjektivno mnenje, ugovarjati pa moramo, da bi bil Giers res že dobil omejeno odlikovanje. Ta vest je popolnem neosnovana. Vsi nemški listi izražajo neprijetno svoje presenečenje, da se to ni zgodilo, da Giers ni dobil niti Vladimirovega reda, niti lastnoročnega pisma carjevega, torej deslej nikakega hladila za Katkova hude napade.

Od „Norddeutsche Allgemeine“ do „Kölnische Zeitung“ in raznih Dunajskih listov čita se glasno jadikovanje, da je Giersovo odlikovanje izostalo in nek Berolinski list celo javlja, da je Giers že ponovil svojo ostavko. „Kölnische Zeitung“ piše mej drugim, da Giers še ostane, ker njegova prožna narava carju ugaja, a car je s svojim mišljenjem in z vsemi svojimi čustvi hrupni domoljubni čednosti onih gospodov bližje, ki so se potrudili, da so se kot Rusi porodili in so preponosni, da bi svoje rusovstvo napolnili s splošno — človeško omiko.

V teh besedah je veliko nemškega žolca razlitega ter jasno povedano, da bi bilo odlikovanje Giersovo le voda na nemški mlin. Dobro torej, da ga ni. Odkod je naš kolega dobil svojo senzačno vest, nam ni znano, mi le konstatujemo, da je neresnična, kakor je bila neresnična ona, ki jo je „Bureau Reuter“ o atentatu na carja vrgel mej svet, o katerej piše „Journal de Saint-Petersbourg“: „Ali nam je dovoljeno vprašati „Reuter Bureau“, odkod ima svoj izvirni telegram? Ako ga ne more pokazati, kakor smo prepričani, da ga ne more, moramo tudi ta pot ožigosati najnovejše pr drzno lopovstvo agencije Reuterjeve.

Širjenje lažljivih vestij zaradi ljubega dobička je stara stvar, a ta posel so poprej opravljali posamični predrzneži, a se neso mogli kaznovati, ker

jih neso našli. Danes pa je širjenje lažljivih vestij obrt in obrt tira se sistematično. — Poročilom nekaterih agencij občinstvo slepo veruje, tem več jim zaupa, čim bolj agencije to zaupanje zlorabijo. To je grdo delo, ker so njegove posledice strašne, pogubne.

Taka zloraba spada pod kazenski zakon, ker se vara občinstvo, ker agencije prodajajo laži, da prevarijo svet, kajti agencije vedó, da varajo, one varajo z namenom. Njim je za dobiček. V predstojem slučajih bi se lahko dokazala zla nakana. Zločinci so dognani. Ali bi se mari ne našlo sodnikov, ki bi te zločince obsodili? Ti zločinci so krivi, da je na stotine ljudij imelo veliko gmotno škodo.

Dve tri take pravde, pa bi se agencije naučile pameti, uvidele bi, da ne smejo občinstva tako predrzno varati, da ne smejo igrati s tujim imetkom.

Celjska volitev.

Malega Celja veliki nemški politiki so v svoji globoki modrosti za nujno in dobro spoznali, da se mora dr. Foregger zopet dvigniti na volilcev ščit, kajti če nema družih lastnostij, ima vsaj to, da je že štirinajst let posedal na državnozborskih sedežih in mej tem časom znebil se marsikatero zlatopennaste fraze. Iz teh nagibov in ker nobenega drugega kandidata imeli neso, izvolili so ga dne 15. t. m. državnim poslancem.

Foreggerja izvolitev proslavlja se v nemških listih kot velikanska zmaga, nekdo, Bog in poezija naj mu grehe odpustita! — zložil je ob tej priliki celo nekoliko šepavih stihov, s kratka v Celjskem Izraelu je veselje veliko in vse kar radosti poskačuje. Vender pa ta zmaga, če vse na drobno pregledamo, ni tolika, da bi bila povod tako brezdanje radosti, in dr. Foregger sam nema posebnega razloga biti je iz srca vesel kakor bode iz naslednjega vsacega jasno.

Pri volitvi l. 1885 dobil je Foregger 590, slovenski kandidat Jerman 369 glasov, Foregger imel je torej 221 glasov večine. Letos dobil je dr. Foregger 543, dr. Gelingsheim 370 glasov, dr. Foreggerjeva večina šteje torej 173 glasov, z a 48 manj, nego pred dvema letoma. Nasprotna stranka zgublja, mi pa pridobivamo.

Še več važnosti pa izgubi Foreggerjeva izvolitev, ako premotimo še druge okolščine. V tem volilnem okraji odločuje po Schmerlingovi volilni geometriji mesto Celje, oziroma Celjski uradniki, njim na čelu okrožnega sodišča predsednik, Heinricher, ki je kot c. k. dvorni svetnik čutil potrebo, glasovati za kandidata, ki je v najstrožji opoziciji proti vladi. — Mesto Celje samo volilo je dr. Foreggerja. V vseh drugih volilnih krajih ima dr. Gelingsheim 339, dr. Foregger pa le 275 glasov. S'ednji je torej, izimši Celje, za 64 glasov v manjini.

Dr. Foregger je torej, kakor prav dobro izvaja „Städteirische Post“, poslanec le za Celje, druga mesta in trgi mu neso dali nobenega mandata in če se stvar prav na drobno pogleda je on le poslanec Celjskih uradnikov, ki imajo odločitev v rokah, in kateri morajo plesati, kakor jim njih gospod in mojster, svetnik Heinricher, gode. A tudi slednji bode „tandem aliquando“ izginil s' zrcalne gladine in tedaj nastal bode v Celji velik preobrat. Kakor zidovje Jerihonsko, razpal bode takrat Celjski „Festungsviereck“, in potem bode dr. Glantschnigga, Rakuscha in Neckermanna glorijska pri kraji.

Ta preobrat je le še vprašanje časa. Zmaga Celjanov že tedaj ne bode več gotova, ako se predrugači državnozborski volilni red in se trgi kakor Šent Jurij s 402, Podstreda s 494 in Braslovče s 315 prebivalci pridružijo Celjski mestni skupini, kajti letos se je tudi z volilcev imeniki veliko grešilo in le tako je bilo možno, da ima neznatni trg Rogatec skoro toliko volilcev, kakor dvakrat večje mesto Brežice in da je Vitanje s svojimi „lončarji“ oddalo skoro toliko volilnih glasov, kakor Ljubno s svojimi 752 prebivalci

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani 21. aprila.

Pododseka avstrijske in ogerske kvotne deputacije sta sklenila, da se ohrani status quo. Temu sklepu bodeta kvotni deputaciji pač tudi pritrdili in stvar bode uravnana, ker pač ni misliti, da bi se avstrijski ali pa ogerski državni zbor sporazumljenju dosti upiral.

LISTEK.

J. I. Kraszewski.

(Konec.)

Leto 1883 prineslo je Kraszewskemu znane nemile dogodbe. Ljubeznjivi Prusaki so ga prijeli. Kruta duša Bismarck si je izbral tega zaslužnega in slavnega Poljaka za žrtev svojemu kipečemu sovraštvu do Poljakov in Slovanov sploh. Z namenom, da bi starčka osramotil, uničil in Poljake udaril, ukazal je kazensko preiskavo in po dolgem procesu obsodili so Kraszewskega v zapor na tri leta v magdeburški trdnjavi. Nakopal si je tam bolezen. Po pravici piše „Russki Kurjer“ v nekrologu, da je zapor v trdnjavi, razrušivši itak slabo zdravje nad sedemdeset let starega moža, če ne neposredno, to brez dvojbe posredno uzrok smrti njegove. Ker je Kraszewski v zaporu zelo bolehal, dovolili so mu premili Prusaki na priprošnjo italijanske kraljice odpust za potovanje na Laško, ko se je bilo zanj izročilo 20.000 mark varščine. Tudi v trdnjavi je delal in pisal neprestano. V začrtih, ki jih je sam narisal, kaže nam zadnje svoje bivanje na blagi

nemški zemlji. Odpusta je dobil 4 mesece. Milo podnebje v San Remo mu je pač dobro godilo, a povrniti mu ni moglo moči, preveč je bil oslabil. V Magdeburg Kraszewski ni več šel nazaj, ker je bil bolan. V Genevo je letos prišel 15. dne marca in uselil se v „Hotel de la Paix“. Hotel je tu nekoliko odpočiti in potem iti v Montreux, da bi se tu za stalno naselil. Kakor znano, bili so 23. dne februarja zjutraj v San Remo hudi potresi. Kraszewski bival je uprav takrat tam. V sobi njegovi se je strop zrušil. Razumeje se, da se je oslabei starček močno prestrašil. V lahki obleki hitel je iz sobe na vrt ter se seveda prehladil. Za tri dni odpotoval je v Genevo, kjer ga je smrt objela. Poljaki, ki tam bivajo, stregli so mu z vso skrbjo in milino do zadnjega trenutka, vse storili, a bilo je nemogoče, rešiti dragoceno življenje. Kraszewski je umrl nenavadno lahko in mirno.

Nima ga Evropa drugega moža, čegar delavnost bi označeval izrek Apelov „nulla dies sine linea“ tako istinito, kakor delavnost slavnega Kraszewskega. Živel je 75 let in 58 jih posvetil književnosti in prosveti svojega naroda. Če pomislimo, da je delavec na polji narodnega slovstva zraven nešteti povestij in romanov na svetlo dajal nepre-

homa razprave in knjižice s filozofsko in naučno vsebino, pisal večje zgodovinsko delo („Polska w czasie trzech podziałów“), pisal drame in prizore dramske, poslal vsak mesec več člankov, podlistkov in dopisov v časnike — lahko verujemo poznatemu literatu poljskemu, ki trdi, da je Kraszewski sam več dal v tisek, ko vsi ostali romanopisci poljski skupaj. Lahko tudi umejemo, da je trebalo v izdavo spominske knjige o priliki petdesetletnice Kraszewskega delovanja naročiti 28 izbornih pisateljev, mej katerimi jih je 27 ocenilo na 527 straneh velike osmerke v dveh predelih samo površno njegova obširna vsestranska dela, a 28. moral je njegovemu životopisu odločiti 104 strani. Kraszewski delal je več ko pol veka z nenavadno vztrajnostjo, brez odmora, brez počitka. Lahko se čudi vsakdo tej marljivosti, temu sostavnemu delovanju. trije rodovi so se zmenili in vsaki rod je on krmil s plodovi svojega talenta in svoje pridnosti. Sam je rekel, da je skopuh, skopuh, ker si ne privoščiti niti trenutka, da bi počival. Duša mu je nenavadno brzo vsprejemala utise od dogodkov in prikaznij, na katerih je potem snoval divne svoje povesti. Vse to godilo se je tako naglo, da večinoma celo utegnil ni pretehtavati pojavov, razkladati jih in potem še

Hrvatski sabor snide se zopet 10. maja, pa bode le malo časa zboroval. To zasedanje bode zadnje, potem se bodo pa razpisale nove volitve.

Vnanje države.

V nedeljo bila je v Sofiji velika demonstracija za **bolgarsko** vlado in za Battenberžana. P o f e s s o r Živkov imel je v katedrali dolg govor. Rekel je, da se Bolgarija mora vrniti knezu Aleksandru. Sklenilo se je brzojavno čestitati Aleksandru. — V Varni so mej prazniki zaprli več Črnogorcev, ki so hoteli motiti red.

Srbski finančni minister Mijatović dal je ostavko, ker je prišel z drugimi ministri zaradi finančnih zadev navskriž. Kralj je poklical srbskega poslanika Rajevića iz Bukarešta in mu ponudil finančno ministerstvo, ki ga pa ni hotel vsprejeti.

Kakor se „Pol. Corr.“ piše iz Carigrada, se **turška** vlada neče nič izreči, kaj je Rusija odgovorila na predloge Šakir paše. Sodi se, da je N e l i d o v izrekel željo, da bi stvar ostala tajna. Dne 14. t. m. imel je ministerski svet sejo, a se nič ne more zvedeti, o čim se je posvetoval. Nekateri trdijo, da o ruskem odgovoru, drugi pa, da o finančnih zadevah.

Poročila, da se Italija ne bode udeležila **francoske** razstave, so nekda izmišljena. — Nemški listi trdijo, da je Dérouté odložil predsedstvo lige francoskih patrijotov na zahtevanje ministerskega predsednika Gobleta in ministra vnanjih zadev Flourens, katera sta se bala, da bi Déroutéove agitacije ne dale povoda Nemčiji, da bi začela vojno.

Predvčeraj sta zopet začela zborovati **nemški** državni zbor in pruski deželni zbor. Cerkvena predloga pride v deželnem zboru še ta teden na vrsto. Da bode vsprejeta, ni dvojbe, ker bodo zanjo glasovali razen vladnih pristašev tudi katoliki. Zakon se najbrž niti odseku izročil ne bode, ampak bode se kar rešil v plenumu. Ko bodo na Bavarskem volitve za deželni zbor končane in se snide nova zbornica, predložila jej bode vlada načrt zakona, da se spremeni ustava v tem smislu, da postane princ regent kralj, ker je kraljeva bolezen neozdravljiva.

Dopisnik časopisa „Pall Mall Gazette“ se je pri priložnosti razgovarjal z **belgijskim** generalom Brialmontom o bodoči vojni, v kateri bi Belgija igrala važno vlogo. Brialmont misli, da je vojna med Nemci in Francozi neizogibljiva, toda se najbrž ne začne, dokler živi nemški cesar. Francozi ali Nemci bodo tedaj gotovo skušali prodreti v Belgijo. Drugače je bilo 1870 leta. Tedaj se je Belgija lahko zanašala na angleško pomoč. Dandanes pa te pomoči ni gotova. Angleži bi jej poslali na pomoč k večjemu kakih 40.000 mož, kar je pa premalo. Belgija more se tedaj samo nase zanašati. Francosko-nemška meja je od obeh strani tako utrjena, da bodo Nemci ali pa Francozi morali skozi Belgijo skušati prodreti v sovražnikovo deželo. Posledica temu bi bila, da bi si Nemčija ali Francija prisvojila Belgijo. Zategadelj se morata posebno utrditi oba uhoda v Belgijo, Lüttich in Namur, kar ne bode baš težavno. Belgija pa mora vojsko povečati za kakih 70—80.000 vojakov, da bode mogla braniti nove utrdbe. Zategadelj je pa treba, da se upelje splošna vojaška dolžnost.

Angleški list „National Review“ se pritožuje, da bi se angleške trdnjave ob Sredozemskem morju, niti Gibraltar, niti Malta, ne mogle ubraniti napadom. Te utrdbe nikakor ne zadostujejo sedanjemu času. Letos bode francosko brodovje imelo veliko vajo baš v Gibraltarskeji ožini. Namen tem vajam bode prepričati se, bi li mogle torpedovke zabraniti oklopnim uhod v Sredozemsko morje in izhod iz njega, to se pravi z drugimi besedami: če bi ne bilo mogoče angleškega vojnega brodovja, ki je v Sredozemskem morju, popolnem zapreti v tem morju in pretrgati vse njega zveze z Anglijo. Fran-

cozi imajo že natančne načrte o angleških utrdbah, kje so nastavljeni topovi, in dobro vedo, koliko strelišča in premoga imajo Angleži po utrdbah in vojnih pristaniščih. — Če tudi je spodnja zbornica vsprejela irski zakon, vendar je jako dvomljivo, da bi se izvel. Irski so pripravljeno hudo upirati se. Ne le, da se bodo policijski sodniki bali preveč ostro postopati, ampak se misli kar na tisoč Ircev upreti, da ne bode plačevali najemnine, tako da jih vlada ne bode imela kam zapirati, ko bi se tudi upala. — Več američanskih Ircev prišlo je na Irsko, da agitujejo proti vladnim naredbam. — Ko bi jih policija zaprla, utegnili bi še s severnimi Američani priti v kak konflikt, kajti v Severni Ameriki močno simpatujejo z Irski.

Dopisi.

Iz Gorice 19. aprila. (Dirke. — Vo litve v mestni zastop. — Lep dar.) Konjske dirke in biciklistov tekmovanje je za letos pri kraju. Glede dirk bi ne imeli posebnostij poročati. Prvi dan ušel je jeden konj, tekkel je v mesto in še le pri pošti so ga ujeli, ne da bil kake nesreče povzročil, kar je res čudo pri toliki gneči ljudstva. V obče pa so bile dirke slabo obiskovane, posebno tretji velikonočni praznik, tako da imajo podjetniki mnogo izgube, s katero se pomnoži ostali lanski deficit. Vidi se, da mesto Gorica ni za to primeren kraj, kjer bi se leto za letom prirejale veselice te baže. Mnogo močnejše bila je obiskovana veselica dne 17. t. m., ko so na istem prostoru poskusili svoje moči biciklisti. Vreme bilo je neugodno, mrzel veter je pihal, marsikdo si je v ta dan zdravje pokvaril. Tekmovanje bilo je zanimivo posebno proti koncu, ko sta tekmovala Dunajčan in Padovanec. Pri prvem poskusu, pri katerem se je prav pošteno blamiral vaš dr. Gratzl, zmagal je odločno Dunajčan Laha, nasledek temu bila je splošna tihoča. Pri zadnjem poskusu prehitel je v zadnjem trenutku Padovanec Nemca za morebiti pol metra, kar je povzročilo toliko rokopleska in hrupa, da bi človek mislil: no sedaj pa so tukaj gospodarji gospodje iz blažene dežele in sanje nekaterih gospodov so že uresničene.

Vaš novi dopisnik opominja Slovence v Gorici, naj bi začeli voliti z mirnimi Nemci v mestni zastop. Strinjali bi se z gospodom dopisnikom, ko bi nam hotel le povedati, kje so oni zmerni Nemci. Res, da so taki gospodje mej Nemci, ki neso Slovencem sovražni; smejo pa li ti s Slovenci voliti? jim li bodo merodajni činitelji to dovolili? Kdor se ziblje v takih nadah, ne pozna namenov in smotra merodajnim krogom na Goriškem.

Dosedanji poskusi te vrste so do dobrega pokazali, da bi bilo sedaj res škoda za trud; predno je mogoče v tej zadevi najmanjši uspeh doseči, treba je časa in prememb.

Gospod Vitalijan vitez Fumagalli, ki je dospel od priprostega človeka do visoke časti in velikega bogatstva, podaril je mestu 20.000 gld. s pogojem, da zida in vzdržuje šolo pod Kostanjevico v predmestju Pristava. Ta čin gospoda Fumagallija je res lep in plemenit, škoda, da nemajo tudi goriški Slovenci takih dobrotnikov, ki bi jim darovali takih vsot v tako svrhu. Slovenci so v tem oziru podpore potrebnejši nego Lahi, za katere tako ali tako magistrat skrbi.

(1869). Vzemimo pa v roke „Morituri“, to prekrasno delo, jedno najbolj dovršenih njegovih povestij in Kraszewski nam stoji na čisto nasprotnem preresanem stališču. V „Niebeskich migdalach“ kaže poetičnega mladeniča, lahkokrvnega, ki se noče poprijeti nikacega koristnega dela, se ne ume lotiti stalno nobenega predmeta, se loti vsega, a ne zvrši ničesar. V krasni povesti „Resurrecturi“ pa nas iznenadi ženska, idejal, katera kaže potrebo sistavne delavnosti. To, da se pisatelj udaja trenutnim uplivom, nas nekoliko „moti“, a beseda pisateljeva, obrazujoča čudodelno lepoto prikazni, razvname nas zopet v posebno čudenje.

Najlepše so pač povesti Kraszewskega, katere se mu godijo v 18. veku. Saksonsko dobo riše nam najlepše v „Hrabina Cosel“ in v prvem „Brühla“, predočujoč nam zgodovinsko verno osebo, dotikajoče se Avgusta II. in III. tudi 17. vek ima še v moči, ali povesti 16. in 15. veka nemajo tiste posebne vrednosti, ki smo jo navajeni iskati pri Kraszewskem.

V oceno vsaj večjih povestij tega fenomenalnega pisatelja trebalo bi cele knjige; toliko jih je. Saj je Kraszewski občeval nad pol veka vsaki dan duševno z narodom svojim, kakor nobeden drug pisatelj ne. Zato pa tudi nijeden drugi v narodu ni

Iz Dunajskega Novega mesta dne 16. aprila. Gospod urednik! posebnega Vam ne bom poročal; ako se vam zdi kaj primernega, obdržite. Ako pa ni za vas, pa naredite križ z uredniškim svinčnikom in vrzite v koš. Ako vam povem, da tu pri nas salata na dreviših raste, mi vi precej lahko odgovorite, pri nas je pa ta posebnost, da se nekateri Slovenci prav nič ne brigajo za „Narodni dom“, a za „Bauernball“ se vendar zanimajo. Jaz vem, da vam je veliko ležeče na razcvitu naroda slovenskega in se vedno pričkate z nemčurstvom za naš narod; pa vendar ne mislite, da mi drugi Slovenci, ki smo po tujem raztreseni, ne želimo najboljših prihodnosti slovenstvu, pa tudi radi prinesemo svoj obulus na oltar domovine. Zraven pa mi vendar bolj mirno živimo mej Nemci, kakor vi mej nemškutarji, kajti prvi so vendar boljši ljudje, kakor zadnji.

Pa kam sem zašel? Povedati sem vam hotel nekaj družega. Tukaj pri nas izhaja list, ki ima z debelimi črkami tiskani naslov „Deutsches Volksblatt“. Tudi jaz sem in tja malo pokukam v njegove predale, posebno kadar vaš list konfiskuje c. kr. pravdnik, ali pa je natisnjenih v njem preveč inseratov in mi berilo kmalu poide. Včerajšnji vaš list ni bil sicer zaplenjen, saj je bil presuh, pa pismonosec mi ga je tako pozno prinesel, da sem moral nehote poseči po „Deutsches Volksblatt“, da se malo kratkočasim, recte dolgočasim. In precej na prvi strani sem čital sestavek, ki me je zanimal. Tu toži neki dopisnik, da Nemci spijo spanje nepravicega in se nič ne brigajo za svoje težnje; dočim Slovani vedno skupaj in vstrajno delajo in tudi vse dosežejo, kar hočejo. Vi bodete rekli, to je ironija, ali vendar stoji tako črno na belem. Nadalje pravi dopisnik, Slovani dosežejo vse, kar hočejo, samo slovenščine zmožnega škofa za Celovec reso dobili. Pa hitro so Slovenci skovali interpelacijo na ministra, katero so podpisali vsi slovenski, seveda tudi slovenski državni poslanci. To je pa že preveč hvale za naše državne poslance; radi četvorice pa so dobili v omenjenem listu vsi slovenski državni poslanci „fleisszettline“. Jaz pa želim in vi, g. urednik, ste gotovo tudi teh mislij, da bi slovenski državni poslanci drugikrat se take hvale vredne skazali in skupno napeli vse svoje žile, ker sloga jači, nesloga tlači.

S Ponikve 20. aprila. [Izv. dop.] Veliki ponedeljek 11. t. m. je imela Ponkovska podružnica družbe sv. Cirila in Metoda prvi občni zbor. Zbranih je bilo mnogo zavednih kinetov iz bližnje okolice in počastili so nas s svojim prihodom tudi odlični gostje iz sosednega Šent Jurija. Zborovanje je otvoril g. župan Fran Podgoršek, kot pooblaščenec, s trikratnim „živio“ na presv. cesarja. Gosp. Fran Podgoršek, ml., pravnik v Gradci, je v krepkem govoru razložil pomen družbe. Jedro njegovega govora je: slovenska mladina naj se odgiguje in poučuje na podlagi narodnega jezika v tistem duhu, v katerem sta pred tisoč leti učila sv. brata Ciril in Metod. Zavedajmo se svoje narodnosti, kakor se je zavedajo drugi narodi. Ponkovljani smejo biti ponosni, da se je v tem kraju rodil A. M. Slomšek, mož, ki se je prvi boril za slovenske ljudske šole, in ta svoj ponos naj pokažejo

le jih zložiti in jim dati umetno sostavo. Od todi tudi izvira, da so posebno manjši njegovi spisi umetni in povsem dovršeni, kakor na pr. „Ostatnie chwile Księcia wojewody“, „Z dziennika starego dziada“, „Noc majowa“ itd., a večjim povestim nedostaje včasih jedinstvi, sostava in umetnega razklada efektov.

Brez dvojbe je Kraszewski izvanreden stvarnik narodnih značajev, dajoč svojim osobam resnično življenje, navdihajoč jih s svojim elastičnim temperamentom. On je, rekel bi, zgodovinar narodovega življenja v vsakdanjem miru, on označuje nenavadno rezno odnošaje, premembe, veselje in žalost, milo in nemilo naroda, opisujoč vse uprav takrat, kadar najbolj je istinito, živo in ko čut še deluje. V duhu je bil Kraszewski povsodi; ali kako različno motri včasih razmere; kako protivni so mu nazori n. pr. v „My i oni“, a v „Hibrydach“. Sedaj nam nekaj predočuje s svitlimi, prijetnimi bojami, a drugič nam isto podaja v temni opravi. Vnanji dogodki so posebno uplivali nanj in nenavadno lahko je udajal se trenutnemu učinku. Tako nam na primer v povesti „Dzieci wieku“ jako vabilno slika brepenenje po uživanji, zabavi in brezskrbnosti, — povest merodajna tistemu času

bil tako priljubljen, ni deloval s takim uspehom in takim pridom, kakor Kraszewski. On je privabil v resnici iz skale živ potok, ki je bil in bode, tekoč po razprostranih pokrajinah poljskih, narodu v vedno hrano. Usekal je Kraszewski novo dobo poljsko-slovanskemu slovstvu. Za časa, ko intelgencija ni imela nobenega čutja za narodno literaturo, posvetil jej je on svoje velike moči, jo preustvaril in dal jej novo življenje. Pred vsem izobraženim svetom je Kraszewski predstavitelj poljskega slovstva in nemamo se čuditi, če pišo poljski časniki o njegovi smrti: „My śmy sieroty bez ojca, bez głowy“, — akopram imajo Poljaki uprav v dobi sedanji dovolj izbornih književnikov. Kraszewski, veliki mož poljskega naroda, sijajna zvezda na slovanskem nebu, bil je neumoren, delaven za poljsko misel, najverniši sin predrage si domovine, katero ljubil je z vsakim dihom svojih prsij, z vsako mislijo svojo od otročjih let do groba; vsako kapljo moči žrtvoval je prosveti naroda, a ne zastran svoje slave, nego zato, ker je čisto ljubil svojo domovino in njeno sveto stvar. Delovanje ni Poljakom bilo le na čast, temveč tudi na posebno korist in srečo. Ker jih je naučil za slovstvo domače, ker je svoje rojake učil, da so čitali poljske knjige, ker jim je

s tem, da v prav obilnem številu pristopijo k družbi sv. Cirila in Metoda. Gosp. Pelan iz Šent-Jurija pozdravil je kot zastopnik Šentjurske podružnice navzočne in v prav umljivem govoru našteval koristi naše družbe. — V odbor so voljeni: prvomestnik g. Fran Podgoršek, župan in velepostnik na Ponikvi, namestnik g. Gašpar Senica, veleposestnik v Ponkvi; blagajnik g. Miha Oberski, nadučitelj, namestnik g. Miha Zdošek, posestnik v Luterjah; tajnik g. Fran Šetinc, učitelj, namestnik g. Anton Galuf, posestnik v Slatini.

Podružnica ima 5 ustanovnikov in 50 letnikov. G. A. Aškerc iz Šmarja nam je poslal brzojavko, ki bodi gaslo naši podružnici:

Slomšekov duh plavaj naj vami in naučuj vas za svete naše pravice! Branimo se sami, ker vemo, da nas sovražniki naši ne bodo branili.

Domače stvari.

— (Imenovanje.) Pristavom pri okrajni sodnji v Šmarji pri Jelšah imenovan je g. Anton Liebisch.

— (Enketa za osuševanje barja) nadaljevala je včeraj popoldne in danes jutraj razpravo o njej stavljenih vprašanjih in bode posvetovanje danes popoldne sklenila. Jako važen je sklep enkete, da se stroški, katere je določil g. Podhag-sky za urejenje Malega grabna, Izice, Iške, za napravo zapornice pri Iški in pri Gradašici, za ureje-nje Šujce in Curnovega grabna v skupnem znesku 377.000 gld., iz skupnega proračuna izpusté ter v zmislu melioracijske postave z dne 30. junija 1884 uravnajo posamično. V današnji popoldanski seji sestavil se bode končni proračun vseh stroškov za melioracijo Ljubljanskega barja.

— (Napovedana razstava ženskih ročnih del) morala se je radi nujnih in nepričakovanih naročil v ateljeji gosp. Föderlove, kakor tudi na željo gospe Drenikove, katera prispe k razstavi z obširnimi in večjimi izdelki in slednjič ozi-raje se na žensko izobrazovališče gosp. Huttove na 10. julij t. l. preložiti. Ker se je pokazalo, da s prva nameravani prostori v Rudolfinumu ne zado-stujejo glede množice objektov, koje je razstaviti, zagotovljena je v svrhu razstave velika obrtna dvo-rana v novem muzeji. Po velikem zanimanju žen-skega sveta za to razstavo sodeč utegne le-ta pre-kositi vse dosedanje te vrste, kar je le želeži, ker s tem bi se utegnili uneti za to stroko umetnosti širše občinstvo, iz kojega se je potem nameravani in težko pričakovani strokovni šoli nadejati potreb-nih delavnih sil.

— (Iz Buzeta:) Danes 3. dan občinskih izborov v Buzetu ki so se počeli 18. t. m. in se zvrše 29. — imajo neodrešenci 66, narodno-hrvat-ska stranka pa 211 glasov.

— (Mestni zbor Tržaški) imel je pretekli torek sejo, ki je bila tudi za Slovence zani-miva. Razpravljalo se je mej drugim o groznej ne-nevarnosti, ki preti italijanski narodnosti, ko bi bili na Hrpeljskem kolodvoru napisati tudi slovenski. Od-bornik Venezian interpeloval je župana, kaj je iz-vedel v tej zadevi. Župan je odgovoril, da je sam

tudi sam podal na kupe slovstvenih del, jih je tem-potom za prosveto pridobil in likal. Oral je duševne-njive svojega naroda in sadil vanje lepe ideje, blage-čute. Slave, priznanja iskal ni velemož nikdar. Pri-jateljji njegovi imajo mnogo pisem Kraszewskega, a v nobenem ni najti ni besedice o slavi, ali mo-rebiti, da bi pisal o prezirljivosti in nehvaležnosti občinstva proti njemu. Rojaki so ga pa po sebi sla-vili in bili mu vedno hvaležni. Pokazali so to si-jajno leta 1879., kadar so, kakor je že omenjeno, praznovali petdesetletnico njegovega delovanja. Pol-jaki, ki so jo doživeli, ne morejo pozabiti tistih prazničnih dnij. Navdušeno ti pripovedujejo, kako je igrala vojaška godba, kako so se vrstile proce-sije deputacij, o sijajnem obedu pri bogatej kneginji Jagiellonski itd. Cesar avstrijski poslal je o tej pri-liko Kraszewskemu nek red.

Navadno se s telesom stara vstrie tudi duh, a Kraszewski je ostal mlad, je le dozoreval in razvi-jal se in niti njegovim najzadnjim spisom se ne uzna, da jih je napisala starčeva roka, nenavadno svojo brhkost, svobodo in mladeniško vrlino ohranil se je njegov duh do zadnjega. Kraszewski sicer, kakor sodijo kritiki, ni bil genijalen v pravem pomenu be-sede. On ni kazal novih potov, ni delal prevratov. Po starem tiru se je gibal, a todi nenavadno lahko

videl slovenski napis na dotičnem načrtu, da pa vlada še nič odgovorila ni. Odbornik Venezian iz-raža potem bojazen, da bi tujec videč napis v Trstu v treh jezicah, utegnil misliti, da treba v Trstu znati treh jezikov. Župan naj odgovor vlade takoj objavi, kadar ga dobi, da se potem nemudoma store potrebni koraki, ako bi odgovor ne bil ugo-den. Odbornik Piccoli govoreč ob obrtni šoli v Trstu, poudarja, da mora ta šola biti izključno itali-janska, sicer mesto ne bode dalo potrebnih stroškov. Potem se oglasi Nabergoj in zavrne predgovor-nika rekoč, da ima v Trstu in v okolici dovolj Slo-vencev, ki so pouka potrebni. „Liberalno“ mestno zastopstvo, kakor se imenuje Tržaško, imelo bi to-rej nazore ministerstva podpirati, ne pa ovirati. — Umeje se ob sebi, da je naposled obveljal predlog Piccolijev.

— (Petindvajsetletnica slovanskega pevskega društva.) Početkom maja t. l. pra-znuje „Slovansko pevsko društvo na Dunaji“ važno slavnost — slavnost petindvajsetletnega svojega obstanka. — To društvo je jedino slovansko društvo na Dunaji, katero v svoji sredini zbira vse slovanske narode in katero je že obistinilo vzvišeno idejo slovanske solidarnosti, s pripomočjo slovanske pesni in slovanske glasbe. To društvo reprezentuje najstaršo zvezo cveta slovanskega raz-umnštva ob Dunavu; v njem razvilo se je življenje Dunajskih Slovanov. Razvidi se iz tega, kako velikega in velevažnega pomena je to društvo ne samo za Slované v prestolnici, temveč za celi slovanski svet. Treba je tedaj, da društvo pet-indvajsetletni svoj obstanek vredno in dostojno proslavi. Da pa more društvo to uresničiti, treba je, da sodelujejo vsi Slovani avstrijski. Glavni del slavnosti, katera je namišljena na 3 dni, bode ju-bilejni koncert; vršil se bode v veliki dvorani glasbenega društva (Grosser Musikvereinssaal) s so-delovanjem najodličnejših slovanskih umetnikov in orkestra Dunajske dvorne opere. Odbor nujno prosi vsa društva, korporacije in zasebnike, da blagovo-lijo pripomoči društvu k slavnemu uspehu, bodisi, da se udeležijo slavnosti, bodisi z dobrovoljnimi doneski. Koncert se bode vršil 3. maja t. l. ob 1/2 8 uri zvečer. Ustopnice se prodajajo po le tej ceni: Lože à 25 gld., 20 gld., 15 gld. Sedeži v ložah, v cerklu, v parterji in na galeriji à 3/50 gld., 3 gld., 2 gld., 1/50 gld., 1 gld. — Pri naročitvah naj se blagovoli navesti število, cena in vrsta se-dežev. Vsem dopisom daj se naslov na društveni urad: Wien. I. Bräunerstrasse 4. (dr. Lenoch) ali pa: g. L. Bouchal. IX. Liechtensteinstrasse 12.

Odbor. — (Prošnje za oproščenje hišnega davka) od novih hiš, kakor tudi vse priloge, ka-kor: načrt, stavbeno in stanovanjsko dovoljenje in kraje-pis so popolnoma kolka proste. Tako je spoznalo c. kr. finančno ministerstvo vsled neke pritožbe, dasiravno so bili c. kr. finančni uradi na Kranjskem družega mnenja in so dosedaj zmiraj kolek po 2 gld. zahtevali.

— (Nove puške repetirke,) po sistemi Mannlicher v novo prirejeni tovarni v mestu Steyer so že začeli delati. Meseca junija, najpoz-

in povsem dovršeno. Omeniti je še, da mu franco-ski naturalizem nikakor ni bil po godu, akopram je rad oziral se na slavne francoske talente. Le z Daudetom se je sprijaznil, ker on ne žene natura-lizma tako absurdno in ne slika takih orgij, kakor na pr. Zola, Guy de Maupassant. Turgenjeva, tega preznamenitega gojitelja idealnega realizma, je Kra-szewski posebno čislal. Fenomen je to, da je Kra-szewski bil tako vsestranski izobražen in delaven. On je pesnik, zgodopisec, romanopisec, dramaturg, estetik, filolog in politik. Igral je tudi izvrstno na klavirji, sam skladal, lepo tudi risal.

V zapuščini Kraszewskega se je našlo mnogo literarnega, več skončanih povestij, a še več osno-vanih. Veliko je imel nabranega o zgodovini gle-dišča poljskega, katero je spisati in izdati namera-val, veliko je tudi ostalo njegovih podob, slik, kom-pozicij itd.

Po pravici toži sedaj pesnik: „Nam džiš o jedno modlic się należy: Niech duh zmarłego wśród żywych zamieszka!“

Da! Moliti, prositi nebes je bratom Poljakom, da bi pribival duh Kraszewskega mej njimi, kakor vam Slovincem, da bi nas vladal duh našega predstavitelja vsestranske rodoljubne, prave narodne delavnosti, duh Jurčičev!

neje julija se bodo začele deliti mej vojake. Naj-prej se bodo z repetirkami oborožili lovski bata-lijoni, za njimi pešpolki družega voja (Dunaj.) Do konca tega leta bodo z repetirkami oboroženi trije voji. Prihodnje leto bode z repetirkami oboroženih 7 vojev, ostali pa še le 1889. l.

— (Sreča v nesreči.) Neka ženska pala je danes na Starem trgu iz okna dvonadstropne hiše. Trije možje, ki so bili ravno na lici mesta, so jo na roke ujeli, da se ni prav nič poškodovala. Sila padca pa je bila tolika, da so vsi štirje pali na tlak.

— (Cirkus Frankloff) mnogo tega ni iz-polnil, kar je bil obetal. Zaradi tega in ker so bile cene nerazmerno previsoke, mu je deželna vlada predstave prepovedala. Vsled prošnje mu je dovo-lila, da sme do nedelje še igrati in bodo torej pred-stave danes, jutri, v soboto in v nedeljo. Ustopnine so znižane na 1 gld., 70, 50 in 25 kr.

— (Velikega medveda) ustrelil je dne 19. t. m. knez Ernst Windischgrätz v Golobi-čevci mej Planino in Postojino in sicer s prvim strelom v glavo. Medved je vsled zimskega spanja močno izstradan. Zasledili so ga že v soboto in po dolgem trudu dobili pred pravo cev.

— (Samomor.) V ponedeljek dne 18. t. m. vrgel se je 18letni trgovski pomočnik Anton Kokol, rodod od sv. Tomaža pri Ormoži, pri Ragoznici pri Ptuj pod poštni vlak, ki mu je glavo odtrgal, da je bil takoj mrtev.

— (Pred Celjskim porotnim sodi-ščem) bila sta včeraj v našem listu že večkrat imenovana Terezija Malus in Anton Geršak z Drenovca. Oba sta vse priznala, kako sta Frana Malusa umorila, razsekala in pri Zagrebu v Savo vrgla. Porotniki so na vsa vprašanja z „da“ odgo-vorili in sodišče obsodilo je oba zatočenca na smrt na vislicah.

— (Iz Mirnepeči:) C. kr. deželna vlada za Kranjsko je z odlokom z dne 25. marca 1887. štev. 3244 pravila prostovoljne požarne brambe v Mirnepeči potrdila. Da se je pri nas ustanovila požarna bramba, za to ima največ za-slug tukajšnji nadučitelj, ki je ne le marljiv za svoj posel, temveč tudi skrben za občine blagor.

— (Vabilo k veselici,) katero priredi Trnovsko-Bistriška Čitalnica v prostorih g. Antona Jellouschega v soboto večer dne 30. aprila 1887 Erjavčevemu spomeniku na korist. Spored: 1. Domač prepir. Kratkočasna igra v jednom de-janji. 2. Kdor se poslednji smeje. Gluma v jednom dejanji. 3. Domača zabava. — Začetek ob 7. uri zvečer. — Ker je čisti dohodek namenjen v blago svrhu vabi k obilnej udeležbi odbor.

— (Vabilo k besedi in plesni zabavi,) katero priredi „Slovenska Čitalnica v Gorici“ v so-boto dne 23. aprila t. l. — Spored: 1. Koncertni komad, svira septet vojaške godbe. — 2. „O ne-vihti“ zl. S. Gregorčič — deklamacija. — 3. Kon-certni komad, svira septet vojaške godbe. — 4. „Ali plavaj ali utoni!“ šaloigra v jednom dejanji. — 5. Ples. — Začetek ob 8. uri zvečer.

Telegrami „Slovenskemu Narodu“:

Dunaj 21. aprila. V zadevi Pražakove jezikovne naredbe pridružilo se je državno so-dišče pritožujočim se strankam iz Opave, Fried-landa, Karlovih Varov in Wernberga, zavrglo pa je pritožbo iz Liberca (Reichenberg), ker mestni zbor nema pravice, kritikovati vladno naredbo. — Kvotni deputaciji sta se tako spo-razumeli, da se prepušča obema vladama pri-merna formulacija kvotnega zakona.

Dunaj 20. aprila. Vojni minister grof Bylandt-Rheidt šel je iz zdravstvenih ozirov za šest tednov na dopust ter izročil poslovanje F. M. L. Merklju.

Sofija 20. aprila. (Izvestje Havasovo:) Pri obedu, ki ga je priredil angleški generalni konzul v Plovdivu, regentom na čast, napil je generalni konzul regentom, ki so spoštovaje mejnarodne pogodbe, kneževino spravili iz te-žavnega in nevarnega položaja. Generalni kon-zul napil je potem nezavisnosti in napredku malega bolgarskega naroda, ki se je po svoji energiji in svojih bojevitih čednostih nezavis-nosti vrednega skazal in Evropi povod daje, da mu pomaga ustavljati se zahtevam ruskega orjaka.

SLOVAN

prinaša v 8. številki sledečo vsebino: I. S. Gregorčič: Z grobov (pesmi). — II. Slavomir: Trioletti. — III. Ant. Funtek: Iz spominov mlade žene. VIII. — IV. Janko Podgorec: „A tako“ Novelica. — V. F. K—k: Józef Ignacy Kraszewski. — VI. Pogled po slovanskem svetu: 1. Slovenske dežele. 2. Književnost. 3. Ostali slovanski svet. — SLIKE: Buduva. Tempelj Avgustov v Pulju. — „SLOVAN“ velja za unanje naročnike za vse leto 5 gld., za polu leta 2 gld. 50 kr. in za četrt leta 1 gld. 25 kr.; za ljubljanske: za vse leto 4 gld. 60 kr., za polu leta 2 gld. 30 kr. in za četrt leta 1 gld. 15 kr.; za dijake pa: 3 gld. 60 kr.

„LJUBLJANSKI ZVON“
stoja (192—18)
za vse leto gld. 4.60; za pol leta gld. 2.30; za četrt leta gld. 1.15.

Loterijske srečke 20. aprila.
V Pragi: 20, 31, 42, 46, 27.

Tujci:
20. aprila.
Pri **Slonu**: Toaks iz Berolina. — Adler, Seidenberger, Semen, Fenz, Müller z Dunaja. — Hevera iz Kolina. — Kraus, Wagner iz St. Pöltena. — Kardos iz Siofoka. — Wolf z Dunaja. — Leder iz Gradca. — Edelman iz Maribora. — Martinak iz Beljaka. — Meglič iz Vranskega. — Gentilomo iz Trsta. — Eckhard iz Pulja. — Mosser iz Cole. — Možina iz Starega trga.
Pri **Malici**: Singer, Zimmer, Braun, Weschansky, Schmelz, Blaschka, Esinger z Dunaja. — Fusek iz Bele cerkve. — Murgel iz Velikih Lašč. — Golob, Globočnik iz Kranja. — Meller iz Trsta.
Pri **Virantu**: Jančar z Dunaja. — Reček, Stare iz Gradca. — Marolt z družino iz Ribnice. — Dereani iz Žužemberka.
Pri **avstrijskem cesarju**: Goldberg iz Kernova. — Dattner iz Oswiecin. — Troger iz Beljaka.
Pri **južnem kolodvoru**: Supan iz Celja. — Zupančič iz Trsta. — Krek iz Postojne. — Christof iz Planine. — Sterle iz Gorenjskega.

Umrli so v Ljubljani:
20. aprila: Neža Purkart, dekla, 68 let, Poljanska cesta št. 13, za jetiko. — Marija Gregorin, mestna uboga, 67 let, Karlovska cesta št. 7, za plućnim emfizemom.
V deželnej bolnici:
19. aprila: Reza Žorga, gostija, 74 let, za vodenico. — Julija Rus, delavka, 24 let, za jetiko.
20. aprila: Prosper Poglajen, delavec, 25 let, za omehčanjem možganov.
21. aprila: Leopold Wacak, pek, 40 let, za jetiko.

Tržne cene v Ljubljani
dné 20. aprila t. l.

	gl. kr.		gl. kr.
Pšenica, hktl.	7.31	Špeh povenjen, kgr.	64
Rež,	4.87	Surovo maslo,	95
Ječmen,	4.89	Jajce, jedno,	2
Oves,	2.92	Mleko, liter,	8
Ajda,	4.89	Goveje meso, kgr.	64
Proso,	4.71	Telečje,	54
Koruza,	5.21	Svinjsko,	60
Krompir,	2.67	Koštrunovo,	36
Leča,	9	Pišanec,	65
Grah,	9	Golob,	17
Fižol,	10	Seno, 100 kilo,	2.85
Maslo, kgr.	1.10	Slama,	3.12
Mast,	66	Drva, trda, 4 metr.	6.20
Špeh frišen,	58	mehka,	4.20

Meteorologično poročilo.

Dan	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura	Ve-trovi	Nebo	Mo-krina v mm.
20. aprila	7. zjutraj	737.05 mm.	4.4° C	sl. jvz.	obl.	
	2. pop.	735.94 mm.	16.2° C	z. jz.	d. jas.	0.00 mm.
	9. zvečer	735.72 mm.	9.0° C	sl. jz.	j. jas.	

Srednja temperatura 9.9°, za 0.4° nad normalom.

Deželna Rogaška slatina.
Tempeljski in Styria-vrelec.

Uspešni lek za želodčne bolezni.
Z vinom mešana prijetna hladilna pijača. (162—3)

Dobiva se pri g. **Mih. Kastner-ju**, kakor tudi pri gg.: Josipu Fabian-u, C. C. Holzer-ju, Peter Lassnik-u, J. Luckmann-u, Jan. Perdan-u, Jos. Schaffner-ju, Schussnigg-u & Weber-ju, Josipu Terdini v Ljubljani.

Dunajska borza
dne 21. aprila t. l.
(Izvirno telegrafično poročilo.)

	včera	danes
Papirna renta	gl. 81.50	gl. 81.60
Srebrna renta	82.65	82.60
Zlata renta	113.—	113.10
5% marena renta	98.—	98.05
Akcije narodne banke	876.—	876.—
Kreditne akcije	284.—	284.—
London	12.80	12.85
Srebro	—	—
Napol.	10.03 1/2	10.04
C. kr. cekini	5.96	5.96
Nemške marke	62.30	62.30
4% državne srečke iz l. 1854	25 gld.	128 gld. 25 kr
Državne srečke iz l. 1864	100	165
Ogerska zlat. renta 4%	101	80
Ogerska papirna renta 5%	88	80
5% štajerske zemljišč. odvez. oblig.	105	50
Dunava reg. srečke 5%	100 gld.	116
Zemlj. obč. avstr. 4 1/2% zlati zast. listi	125	75
Prior. oblig. Elizabetine zapad. železnice	100	60
Prior. oblig. Ferdinandove sev. železnice	100 gld.	179
Kreditne srečke	10	18
Rudolfove srečke	10	50
Akcije anglo-avstr. banke	120	106
Tramway-društ. velj. 170 gld. a. v.	231	75

Poslano. (7—15)

GLAVNO SKLADIŠTE
MATTONIJEVE
GISSHÜBLER
najčistije lužne
KISELINE
poznate kas najbolje okrepljujude piče,
I kas izkušani lek proti trajnom kašlju plućevine I
želudca boleti grkljana I proti mehurnim kataru,
HINKE MATTONIJA
Karlovi vari i Widn.

Odgojiteljica (Bonne)
k dvema 2 in 3letnima otrokoma se takoj vsprejme.
Terja se znanje francoskega jezika. — Vprašati pri uprav-
ništvu „Slovenskega Naroda“. (273—1)

Dober postransk zaslužek.
Agente za zavarovanje za življenje in proti ognju
za mesta, trge in večje župnijske kraje vsprejme **dobro**
in jako priljubljena avstrijska družba. Pri pri-
merni uspešnem delovanju stalne plače. — Pismena vpra-
šanja pod „L. N. 1867“ poslati temu listu. (70—23)

Dva jako lepa prostora
v nekem mestu na **Gorenjskem**, na jako dobro obi-
skovanem kraju, pripravna za vsako podjetje, oziroma tudi
za **magacini in stanovanjem**, oddasta se **v najem**. —
Ponudbe naj se pošiljajo pod „K. R. 50“ Frana Müller-ja
Annoncen-Bureau-u v Ljubljani. (277—1)

CIRCUS FRANKLOFF
v mestnej jahalnici.
Ker so se ravnateljstvu od raznih strani izrekle
želje, da bi circus dalj časa tukaj ostal, **ter je dobilo**
dovoljenje od visoke deželne vlade, da sme dalj
časa tukaj ostati, bodo do nedelje 24. aprila tukaj
predstave in sicer po znižanih cenah. Sedež s številko 1 gld.,
II. prostor 70 kr., III. prostor 50 kr., galerija 25 kr.
Danes v četrtek 21. in v petek 22. aprila
zvečer ob 8. uri

veliki predstavi.
V soboto 23. aprila ob 4. uri popoldne:
Velika predstava za učence
z znižano ustopnino.
V nedeljo 24. aprila nepreklicljivo
dve zadnji predstavi.
(280) **Ravnateljstvo.**

Komi,
izurjen v trgovini z mešanim blagom,
vsprejme se takoj.
Ponudbe z naslovom „Trgovina“ na upravnishvo
tega lista. (279—1)

40 veder jabolčnika
(mošta) se proda
pri (263—3)
Jos. Strzelbe nasledniku
v Ljubljani.

Št. 6994. (272—2)

Razpis konkursa.
Pri I. mestnem otroškem vrtu Ljubljanskem
s slovenskim občevalnim jezikom je popolniti mesto
začasne
otroške vrtarice
z letno plačo 400 goldinarjev.
Prošnje za to službo, katero bode nastopiti
tekem prihodnjega meseca maja, je s predpisanimi
dokazili o učni sposobnosti za otroške vrtarice uložiti
do konca aprila
pri **mestnem magistratu Ljubljanskem.**
V Ljubljani, v 18. dan aprila 1887.

Sloveči
Klatovski korni klinčki.
Tu in v inozemstvu znana vrtna specialiteta: „**Kla-**
tovski korni klinčki“, ki se odl. kujejo z velikim, lepim,
bogatom in pisanim cvetjem, ki se lahko vzgojujejo, ne smela
bi se pogrešati na nobenem vrtu ali oknu. Posebno močne,
letos (gotovo) cveteče rastline priporočam 100 vrst gld. 18.—,
50 vrst gld. 9.50, 25 vrst gld. 5.—, 12 vrst gld. 2.50. Brez
popisa 100 komačev gld. 6.—. Nadalje mnogob. oja izber
najlepših vrst **Thea-, Nolsett- in Remontant** rož z 1/2
in visokimi stebri. — **Cenik zastoj.** (260—2)
Josip Walter, spec. pridelovalec klinčkov v Klatovu.

Vožni listi za vožnjo po železnici in po morji v
AMERIKO
pri c. kr. konc. Anchor Line,
Dunaj, I., Kolowratring 4.

CACAO
in
ČOKOLADA
VICTOR
SCHMIDT & SÖHNE

ki sta pri prvi Dunajske razstavi kuhinjske umetnosti
bili odlikovani z najvišjo odliko, častnim diplomom, sta
pristni samo, če imata našo uradno registrirano varstveno
znamko in firmo. (856—103)
Dobiva se pri vseh boljših trgovcih in prodajalcih de-
likates, v Ljubljani pri g. **Petru Lassnik-u.**
Razpošilja se v provincije proti poštnemu povzetju.
VICTOR SCHMIDT & SÖHNE,
c. kr. dež. opr. tovarnarji. Tovarna in centr. razpošiljalnica
Dunaj, IV., Allegasse Nr. 48 (poleg juž. kolodvora).

BRATA EBERL
prodajata najboljše in najcenejše
oljnate barve, lake in firneže
lastnega izdelka, na debelo in drobno, nadalje
prstene in kemične barve in čopiče ter vse v
njijino stroko spadajoče blago. (87—54)
LJUBLJANA. Za frančiškansko cerkvijo, v hiši
gospoda J. Vilhar-ja hiš. št. 4. **LJUBLJANA.**